

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XCV. Facultates Majoris Pœnitentiarii, & Officii Pœnitentiariæ. 13. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod earumdem Literarum Transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem profus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 12.
Mart. 1744.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCXLIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Cardinalis Passioneus.

XCV.

Facultates Majoris Pœnitentiariæ, & Officii Pœnitentiariæ.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.
Christiane
Religionis
spiritus, &
disciplina
circa lapsos.

PASTOR bonus Christus Dominus ad quærendam Ovem, quæ perierat, a Patre missus, quum ea reperta, atque humeris suis imposita, in Cœlum reversus fuerit, Vicarios operis sui, quibus universi gregis pretio magno sibi coempti regimen credit, exemplis præceptisque suis instructos reliquit, ut & commissas Oves intra moderatæ disciplinæ septa coercere, & continere omni studio satagerent; & si quas fortè, amore pravæ libertatis abreptas, procul a via salutis licentius aberrare contingeret, eas ad bonam frugem, & ad debita justitiæ officia revocare, ostensa potissimum ac proposita venia, misericorditer niterentur. Hæc autem Summi Pastoris Principis documenta præ oculis habentes Prædecessores Nostri Romani Pontifices, quemadmodum atrociora quædam, & graviora crimina severè notanda, ac districtè vindicanda duxerunt, latis contra eorum auctores Censuris, aliisque Ecclesiasticis pœnis, quarum abolutionem, seu relaxationem, pro suprema potestate in universa Ecclesia sibi concessa, suo peculiari judicio reservarunt, ne scilicet impunitas peccandi delinquentium excitaret audaciam, ita, ne contra nimiam obtinendæ veniæ difficultas pœnitentes ad desperationem propelleret, opportuna reversis ad cor offerre, atque admoveere remedia, memores Christi charitatis, & misericordiæ, nullo unquam tempore prætermiserunt.

Officii Pœnitentiariæ institutum, & utilitas.

§. 1. Ideo, præter alia plura pro variis causarum generibus constituta Romanæ Curie Tribunalia, voluerunt imprimis jam inde a vetustissimis usque temporibus extare in ea, & nunquam defecturum perpetuò conservari, instar fontis patens Domui David in ablutionem peccatoris, Apostolicæ Pœnitentiariæ Officium, ad quod universi Fideles ex omni Christiani Orbis regione pro suis quisque spiritalibus morbis quamlibet occultis, sive per se, sive per arcanas literas, propriis etiam suppressis nominibus, tutò confugere possent, & convenientem vulneribus medicinam, secreta & gratuita curatione (qualis ab omnibus optanda foret) protinus consequerentur. Cujus tam præclari, tamque salutaris instituti ratio Romanis pro tempore Pontificibus magnopere cordi fuit; tantamque ex hujus Officii ministerio in Ecclesiæ administratione utilitatem experti sunt; ut olim eidem Officio non modò causas ad interioris pœnitentiæ forum, sed alias etiam complures ad gratiam, & justitiam externi fori pertinentes, expediendas committere non dubitarent.

S. Pius V. veteris Pœ-

§. 2. Sed sancto, ac salubri consilio Venerem, Prædecessor noster Sanctus Pius Papa V.

animadvertens hujusmodi negotiorum, atque curarum cumulum, aliorum Tribunalium instituto magis convenientium, Pœnitentiariæ Officium dumtaxat onerare, ac sedulum illud, atque assiduum studium aliis negotiis ad animarum salutem pertinentibus præcipuè tribuendum, imminuere posse; quod jam fel. record. Pius pariter Papa IV. ex parte facere aggressus fuerat, id ulterius promovere, ac perficere magna cum laude decrevit: ideoque, Anno Pontificatus sui IV. Incarnationis Dominicæ MDLXIX. quarto Kalendas Maji, edita Constitutione, quæ incipit *In omnibus*, veterem Pœnitentiariæ formam suppressit, atque abolevit, novamque de integro excitavit; multisque provide, ac sapienter constitutis circa Majoris Pœnitentiariæ, ejusque Officialium electionem, qualitates, certum numerum, functiones, stipendium, & secreti custodiam; eas dumtaxat facultates Officio Pœnitentiariæ concessit, ac deinceps competere voluit, quas novo ejusdem statui magis congruere judicavit.

§. 3. Has verò facultates cum a sequentibus Romanis Pontificibus fermè singulis ampliari, aut immutari, aut explicari, quæ Literis Apostolicis, quæ vivæ vocis oraculis, sæpè contigerit; cumque hujusmodi Literarum, atque oraculorum multiplicitas, & varietas pluribus in rebus non minimas dubitationis causas afferrent; placuit Innocentio XII. pariter Prædecessori Nostro unum ex ipsis delectum, unamque summam, & compilationem efformare, quam publicavit per suam Constitutionem, quæ incipit: *Romanus Pontifex*, datam anno Incarnationis Dominicæ MDCXCII. tertio nonas Aprilis.

§. 4. In qua tamen Constitutione quum idem Innocentius Pontifex Maximus aliqua facultatum capita in aliud tempus ordinanda distulerit, circa quæ nulla in hunc usque diem emanavit provisio; & cum nonnulla de cætero in eadem Constitutione disposita, majori quadam luce indigere, usu & experientia compertum fuerit; & non pauca præterea accesserint circa Apostolicæ Pœnitentiariæ facultates sequentium Pontificum decreta; & præsertim Constitutio fel. record. Clementis XII. immediati Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Apostolatus Officium*, Anno MDCCXXXII. quarto nonas Octobris edita; Idcirco, quod olim Nos ipsi sæpè optavimus, dum in minoribus existentibus munus Doctoris Decretorum in eadem Pœnitentiaria exerceremus; ut huic scilicet operi denuò manus admoveeretur; id ipsam a pluribus aliis sæpius optatum fuisse cognovimus. Postquam ergo Divinæ Providentiæ, cujus inscrutabilia sunt consilia, ita placitum fuit, ut immerentes Nos, & planè inopinantes ad summum Pontificatum proveheret, statim intelleximus, præfatis justis desideris a Nobis potissimum esse satisfaciendum.

§. 5. Quocirca re diù & maturè discussâ, multisque desuper consultationibus habitis, & omnes Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, seu Literas quaslibet, atque omnia vivæ vocis oracula ipsius Pœnitentiariæ Officium quomodocumque concernentes, seu concernentia, præ oculis habentes; Salva semper Majoris Pœnitentiariæ facultate Romanum Pontificem consulendi in quibusvis particularibus casibus, etiam per præsentem nostras Literas non concessis, immò prohibitis, seu reservatis, & exceptis; itaut ipsi Majori Pœnitentiario de Romani Pontificis speciali mandato, vivæ vocis oraculo desuper sibi factò, procedere asserenti, indubia fides debeat adhiberi; Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, infra scriptas facultates eidem Pœnitentiariæ, & Majori Pœnitentiario de cætero competere, ac in illa, & ab illo in hunc, qui sequitur, modum

exerc-

1744.
Pœnitentiariæ
formâ sup-
pressâ, novâ
instituit.

Innoc. XII.
facultates
plenius ordi-
navit.

Causæ eden-
di præsen-
tem Consti-
tutionem.

Incipit dis-
positiva.

Major Pœ-
nitentiarius
potest con-
sultare Papam
etiam in pro-
hibitis; & ei
de V. V. O.
asserenti, fi-
des habenda.

1744

1744

I. Fac. lites absolvendi a peccatis, & censuris.

Etiā pro utroque Foro Regulari, & interdum quoque Saculari.

Sed iudicatio parendum, & satisfaciendum pariti.

Abolvendi a Censuris pro lucradis Indigentis in Urbe.

Et pro periculo itineris.

exerceri posse, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, atque decernimus.

§. 6. Concedimus itaque Nostris, & pro tempore existentis Majori Penitentiario, ut omnes, & singulos cuiuscumque qualitatis, dignitatis, & gradus, Ecclesiasticos Saculares, & cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti Regulares, necnon Laicos quoscumque utriusque sexus, tam presentes, quam absentes, ab omnibus, & quibuscumque culpis, criminibus, & excessibus, quantumcumque gravibus, & atrocibus, tam publicis, quam occultis, quandocumque, & quomocumque commissis, & perpetratis, necnon ab omnibus Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque censuris, & penis Ecclesiasticis, premissorum criminum occasione latis, & per illos incurris, etiam in casibus, nedum Ordinariis, & Regularibus Superioribus, sed etiam Nobis, & Sanctae Sedi specialiter, ac etiam per Literas, quae die Cœnæ Domini quotannis promulgantur, reservatis; injunctâ semper iisdem pro modo culpa penitentia salutari, & aliis, quae de iure injungenda fuerint, absolvi, & absolvi mandare possit, & valeat: Regulares nimirum a culpis, & censuris premissis in utroque Foro; Ecclesiasticos verò Saculares, necnon Laicos, a prædictis culpis, & censuris in Foro conscientiae tantum; eosdem verò Ecclesiasticos Saculares, necnon Laicos, tunc in utroque Foro absolvi, & absolvi mandare possit, quando agitur de censuris publicis latis a Jure, præsertim Sedi Apostolica reservatis, etiam nominatim declaratis, vel si agatur de latis nominatim ab homine, tunc quando Delegati, vel alterius Judicis, a quo lata fuerint, Jurisdictione expiraverit; seu quando absolutio per eosdem Judices, aut alios, ad Romanum Pontificem, & ad dictam Sanctam Sedem remissa fuerit; seu quando sic Censurâ ligari legitime impediuntur, quo minus præsentiam Judicium, vel illorum, qui eos sic ligant, aut alium, seu alios, quos de iure deberent, adire possint.

§. 7. Ita tamen, ut ab ejusmodi Censuris ab homine latis, vel declaratis in utroque Foro, ut præfertur, absoluti, vel qui absolvi remittentur Judici, coram quo Censurarum causa pendet, in suis congruis casibus respectivè iudicatio paruerint, & Patri satisfecerint, vel quamprimum potuerint, pareant, & satisfaciant; alioquin in eisdem Censuris reincidant. Renuente verò altera Parte satisfactionem Reo oblatam, & in Sententiis, seu Decretis minime expressam, accipere; possit Major Penitentiarius pro sua prudentia convenientem satisfactionem arbitrari, & respectivè supradicti Judicis conscientia remittere, ut ejusmodi pariter arbitretur; illaque per Reum oblata, ac per aliam partem irrationabiliter recusata, valeat, adhuc firma remanente hujusmodi oblatione, ad absolutionem procedere, & ab alio procedi mandare.

§. 8. Romani quoque advenientes, ibique Sacra loca visituros, ab omnibus per quemcumque Judicem; vel alias quomocumque, non tamen in Romana Curia nominatim promulgatis, vel, si alibi promulgata fuerint, in eadem Curia notoriis, Censuris, ad effectum dumtaxat, ut Indigentias, sacra eadem Urbis loca pie ac religiosè invisitentibus concessas, liberè & licitè consequi valeant; absolvi, & absolvi mandare possit; ita ut elapso congruo tempore ab ipsa Penitentiaria ad effectum prædictæ visitationis præsumendo, iisdem, quibus antea, Censuris teneantur. Eos verò, qui Censuris ab homine nominatim ligati, pro absolutione Romanam advenierint, sed pro illa obtinenda fuerint ad proprios Judices remissi, & probabile mortis periculum in itinere pertimescant, poterit Major Penitentiarius, ad congruum tempus,

ab ipso pro hujusmodi itineris consecutione arbitrandum, in Foro conscientiae tantum absolvi, & absolvi mandare; cum reincidentia, statim ac itineris terminum attigerint.

§. 9. Hæreticos occultos; qui nemini, & cum nemine suas hæreses communicaverint, possit idem Major Penitentiarius in Foro conscientiae tantum, absque alia abjurata coram Ordinario, vel Inquisitore faciendâ, absolvi, vel absolvi mandare: quod pariter ipsi liceat; quando prædicti Hæretici occulti aliquos actus extrinsecos fecerint, ex quibus dignosci potuissent pro hæreticis; dummodo eisdem actus, quamvis de sua natura nocibiles, seu ad notitiam deducibiles, nullus, quem ipsi sciunt, aut credant, noverit, vel adverterit.

§. 10. Publicos verò Hæreticos, seu Apostatas a Fide Catholica, in Foro conscientiae tantum, absolvi, seu absolvi, mandare possit, in iis dumtaxat casibus, in quibus necesse non est complices denunciare; quando nimirum hujusmodi complices, aut mortui sunt, aut in regionibus palam infectis existant, & in illis degunt; non tamen quando complices in illis Regionibus viverent, in quibus Inquisitionis Sancti Officii auctoritas viget.

§. 11. Principes porro, & alios jus Imperii, etiam Vicario nomine, habentes, ac Dominia, & Respublicas, seu Personas illorum, & illarum administrationem habentes, vel habere solitas, necnon Episcopos, & alios Superiores Prælatos, in casibus publicis, qui in præfatis Literis, die Cœnæ Domini legi consuetis, continentur, etiam si Romanus Pontifex propter infirmitatem, vel aliam causam ita fuisset impeditus; ut celesiter consuli non posset, absolvi, & absolvi mandare nullatenus valeat.

§. 12. Minusque possit, etiam in occultis, etiam in Foro conscientiae tantum, absolvi, vel absolvi mandare S. R. E. Cardinales, aut alios cuiuscumque qualitatis, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præminentiae fuerint, qui, vivente Romano Pontifice, de alio quopiam in ejus locum post ipsius mortem eligendo, vel excludendo tractaverint, suffragia inierint, ambituose, aut passionis fecerint; vel, Sede Apostolica vacante, in censuras, seu penas in Literis fel. record. Gregorii Papæ XV., & Urbani VIII. Prædecessorum Nostrorum super electione Romani Pontificis pro tempore faciendâ, xvii. Kal. Septembris Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXI., & v. Kalendas Februarii Anno ejusdem Incarnationis MDCXXV. respectivè emanatis, contentas, quomodolibet inciderint; præterquam si absolvi peterent, Sede Apostolica adhuc vacante; tunc enim absolvi poterunt modo inferius præscribendo pro tempore vacantis ejusdem Sedis.

§. 13. Nec pariter possit, etiam in occultis, etiam in Foro conscientiae tantum; eos cuiuscumque qualitatis, status, dignitatis, præminentiae, & conditionis fuerint, absolvi, & absolvi mandare, qui Astrologia iudiciaria, vel per se, vel per alios, de statu Reipublicæ Christianæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis inquirentes, ejusdem Urbani VIII. Pont. Max. Literis, pridie Kalendas Aprilis Anno ejusdem Incarnationis MDCXXXI. contra prædicta perpetrantes editis, contraverint.

§. 14. Nec similiter valeat in casibus publicis, etiam in iudicium non deductis, violata Immunitatis, seu libertatis Ecclesiasticæ; ullatenus absolvi, seu absolvi mandare.

§. 15. Super quacumque Irregularitate, & inhabilitate ex quocumque delicto, etiam homicidio voluntario, & ex quocumque defectu proveniente, possit idem Major Penitentiarius, in casibus tamen occultis, & in Foro conscientiae tantum,

Abolvit ab hæresi occultâ.

Et quando a publica.

Censuræ ex-
cer. a. 1. Censuræ public. Bul. Cœn. quoad Principes, Prælatos &c.

2. Censur. circa electionem Romani Pontificis.

3. Censur. contra inquir. per astrolog. &c.

4. Censur. contra publ. violationem Immunit. seu libert. Ecclesiast.

II. Faci lites dispensandi super Irregular. &c., in occultis.

& pravia in gravioribus casibus maturâ discussione in Signatura Pœnitentiariæ agenda, dispensare, vel dispensari mandare, tam cum Laicis, quam cum Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus, cum quibus expediens videbitur, ad hoc ut Ordinibus initiari, vel respectivè in susceptis, etiam in Sacris, & Presbyteratus Ordinibus ministrare, & ad Superiores ascendere, ac Dignitates, etiam Cathedrales, & Metropolitanas, & quæcunque Beneficia Ecclesiastica, quodocunque ante dispensationem alioquin canonicè obtentas, vel obtenta, retinere, necnon ut hujusmodi Beneficia, & Dignitates (exceptis quando agitur de homicidio voluntario, vel alio gravissimo excessu, Ecclesiis Cathedralibus, & Metropolitanis) etiam post delictum assequi valeant.

Etiam cum Hæreticis, & Apostatis & Fide.

§. 16. Item cum Hæreticis, & Apostatis a Fide Catholica, quando hæresis, & apostasia hujusmodi, si de Sæcularibus agitur, nullatenus est propalata, & quando casus gravitas non suadet, Pœnitentes ad Sac. Inquisitionem remittendos esse, super quacumque Irregularitate, Inhabilitate, & Infamia exinde contracta, tam ad Ordines, sive susceptos, sive suscipiendos, quam ad Beneficia, dispensare, & dispensari mandare possit, & valeat.

Et in publicis cum homicidis &c. ad effectum ingrediendi Relig.

§. 17. Cum Homicidis, Bannitis, aliisque criminosis, ut in Religionem recipi, & in ea Professionem emittere licitè possint, atque ut etiam qui homicidia voluntaria commiserint, aliquam ex approbatis Religionibus, tanquam Clerici, ingredi, in eaque profiteri valeant, in utroque Foro dispensare, seu dispensari mandare possit; ea tamen lege, quando sic oportere videbitur, ut Fiscum, & Partem prius concordaverint; & insuper cavendo, ne tempore Novitiatus Sacros Ordines suscipiant, aut ad Superiores ascendant; sed id eis minime liceat, nisi post Professionem emissam. Ut autem in iis Ordinibus, quos antea suscepissent, etiam tempore Novitiatus ministrare possint, quoties aliqua rationabilis causa id postulaverit, dispensare & dispensari mandare possit; adjecta tunc clausula: *Ut si forte in Religione non perseveraverint, seu ad seculum redierint, ipso facto suspensi, etiam ab hujusmodi Ordinum antea susceptorum exercitio, remaneant.*

Et cum male promotis, in occultis.

§. 18. Cum malè promotis quibuscumque ad Ordines, in casibus tamen occultis, dispensare, vel dispensari mandare valeat; & signanter, accedente legitima causa, dispenset, vel dispensari mandet cum Promotis per saltum, in casibus similiter occultis, ad effectum scilicet, ut omisso Ordine secretè recipiant a quolibet Catholico Antistite Gratiam & communionem cum Sede Apostolica habente, extra tempora, & non servatis Interstitiis, & absque Dimissoriis; non tamen, ut plures Ordines Sacros eodem die recipiant.

Etiam in casu Simon. cù Episcop. commissa.

§. 19. Cum promotis ad Sacros Ordines, qui Simoniam cum Episcopis promoventibus commiserint, dispensare & dispensari mandare possit, in occultis dumtaxat, & in Foro conscientia tantum, cum clausula *monitis monendis*, & injuncta gravi pœnitentia, ac re præsertim in Signatura discussa.

III. Facultates in Beneficialibus, convalidandi titulos.

§. 20. Titulos Beneficiorum cum occulta inhabilitate, vel alio occulto vitio, etiam in concursu, male obtentorum, convalidares, vel convalidari mandare valeat.

Excepto casu dilataz cõfecr. Episc.

§. 21. Verum a convalidatione Titulorum, & condonatione fructuum abstineat quoad illos, qui de Ecclesiis Cathedralibus provisi, munus consecrationis infra præfixum tempus non susceperint.

Et excepto casu Simon. realis scienter contracta.

§. 22. Cum verò agitur de Simonia reali scienter contracta, & de Beneficiis, super quibus eadem contracta fuit, abstineat a dispensa-

tionibus, seu convalidationibus Titulorum, etiam in foro conscientia tantum, etiam in casibus occultis; nisi fortè prædicta Simonia contracta fuerit ignoranter ignorantia facti, vel juris, & Orator de illa certior factus, quam primum commodè poterit, dispensationem petierit. Idemque intelligatur de Pensionibus, super quibus Simonia realis scienter contracta, & commissa fuerit.

Condonandi quandoque partem pretii Simon.

§. 23. Abstineat a condonatione pretii simoniaci, quando in Ecclesiam læsam, vel pauperes erogari debet; præter quam si delinquentium paupertas, & qualitas suadeant, aliquam ejus partem ipsis remitti, aut condonari posse; residuo semper in Ecclesiam, vel alios pauperes erogando.

Condonandi, vel componendi quoad fructus male perc., in occultis.

§. 24. A compositione pariter, & condonatione fructuum Beneficialium, & Episcopatum Ecclesiarum, ac etiam distributionum quarumcumque, quovis modo malè perceptorum, in casibus non occultis, abstineat. In occultis verò, possit cum Gallis, Belgis, Germanis, Polonis, & ulterioribus, componere, vel etiam condonare; injuncta eisdem Pœnitentibus erogatione elemosynæ, ipsius Majoris Pœnitentiarii, vel Confessarii ab ipso deputandi arbitrio limitandæ. Cum reliquis autem, videlicet Italis, Hispanis, Lusitanis, & adjacentium Insularum Personis, discretè compositionem concedere, & ea mediante fructus condonare valeat; pecuniis exinde redactis arbitrio Nostro, & Successorum nostrorum pro tempore erogandis. Pauperibus autem, quorum inopia compositionem non admittit, possit condonare, injuncta pro eorum viribus elemosyna modo suprascripto. Porrò quæ hic ordinantur, sine præjudicio illorum, quibus distributiones accrescere, vel non decrescere debent, sint, & censeantur ordinata.

IV. Facultates circa onera restituendi. Super male ablati incertis.

§. 25. Quoad malè ablata, vel retenta, quando domini incerti sunt, & casus occulti, partem aliquam delinquentibus pauperibus, si eorum qualitate, & necessitate pensatis, ita videbitur, remittere, seu condonare, vel remitti, seu condonari mandare possit; residuum verò pauperibus distribuere, vel in pia opera erogari, & quidem, si fieri potest, in locis, ubi illa ablata, extorta, vel usurpata sunt, mandare debet.

Et super muneribus acceptis a Regulari.

§. 26. Accipientes munera a Regularibus, exceptis rerum medicinalium, seu devotionis muneribus, ultra valorem decem scutorum monetæ, contra præscriptum a Prædecessoribus Nostri Clemente VIII., & Urbano pariter VIII. in suis Constitutionibus, XIII. Kalendas Julii Anni MDXCIV., & XVI. Kalendas Novembris Anni MDXLI. respectivè editis, non absolvat, nisi facta restitutione; vel, si eam de præsentis nequeant adimplere, cum obligatione eandem, quamprimum poterunt, faciendi. Qui verò infra prædictum valorem ejusmodi munera acceperint, eos, injuncta arbitrio ipsius Majoris Pœnitentiarii, seu Confessarii per eum eligendi, elemosyna, quæ in beneficium Religionis, seu Conventus, cui de jure facienda esset restitutio, si cautè fieri possit, erogetur, absolvere, seu absolvi mandare possit.

Et super dote, cum non Virgine.

§. 27. Cum Puellis, quæ Virgines non sunt, & subsidia Dotalia petunt, seu jam obtinuerunt a Confraternitatibus, aut aliis Locis, vel Dispensatoribus piis, quibus injunctum est, ut illas Virginibus tantum dent, seu distribuunt; in occultis, & in Foro conscientia tantum, quatenus illæ in posterum honestè vivant, facultatem habeat dispensandi. Necnon dispensare possit, in occultis pariter, & in Foro conscientia tantum, cum Virginibus, quæ petunt, vel obtinuerunt ingredi, vel jam ingressæ sunt in Conventus, seu Monasteria destinata pro Mulieribus ad bonam frugem traductis, ad effectum ea licitè ingrediendi, seu in eis remanendi, ac

Et cum Virgine super ingressu in Monaster. Convertite

profitendi,

profitendi, & Officia quæcumque suscipiendi, & exercendi.

§. 28. Juramenta quæcumque, in quibus exploratum sit nullum cuiusquam agi præjudicium, facultatem habeat in Foro conscientie duntaxat relaxandi.

§. 29. Vota simplicia quæcumque quomodolibet emissa, tametsi privato juramento confirmata, etiam Religionis, Castitatis, Visitationis Sepulchri Dominici, aut Sacrorum Liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli de Urbe, aut Sepulchri S. Jacobi de Compostella, possit idem Major Pœnitentiarius in alia pietatis opera dispensando commutare; etiam ad effectum contrahendi Matrimonium, cum agitur de voto castitatis, aliisque ex se Matrimonium illicitum reddentibus; item Votorum implementum differre, & ab illorum transgressionibus absolvere; & respectivè dispensando commutari, differri, & absolvi mandare; consideratis causis talium commutationum, dilationum, aut absolutionum, & adjectis clausulis, quas apponere, iisque injunctis, quæ injungere hæcenus in hujusmodi casibus Pœnitentiaria laudabiliter consuevit.

Dispensandi
commutando
Hor. Can.

§. 30. Super recitatione Divini Officii, seu Horarum Canonicarum, propter aliquam impossibilitatem, seu moralem difficultatem, dispensandi, cum commutatione in alias preces, vel orationes, vel alia pia opera, earumque seu eorum injunctio, habeat facultatem.

VI.
Facultates
speciales pro
Regular.
Super Irreg.
inhabil. &c.

§. 31. Cum Regularibus autem super Irregularitate, tam ex defectu, quam ex quocumque delicto quodcumque perpetrato, quomodolibet contracta ut eadem Irregularitate, aut quavis inhabilitate, aliisque defectibus quibuscumque non obstantibus, susceptis Ordinibus, & eorum Privilegiis uti, ac in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, & Ordines non susceptos suscipere, ac in iisdem pariter ministrare, necnon quæcumque, quotcumque, & qualicumque suorum Ordinum, & Congregationum, alioquin canonicè obtenta, Officia, Beneficia regularia, munia, præminentias, dignitates, & prælaturas, etiam majores, & principales, retinere, & exercere, nec non eadem, seu easdem, ad quæ, seu quas in futurum canonicè, & juxta eorundem Ordinum, & Congregationum regularia Instituta, eligentur, vel aliter assumuntur, recipere, assequi, gerere, ac liberè, & licitè exercere valeant, dispensare, eosque in pristinum, & ad eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum, & ad vocem activam, & passivam restituere, reponere, & plenariè reintegrare, & pœnas illis gratosè remittere, & condonare; (non tamen habilitare ad Generalatum, quando agitur de publico natalium defectu); necnon pro majori absolutionum, & dispensationem prædictarum firmitate, quibusvis Constitutionibus, Ordinationibus, Statutis, & Privilegiis quomodolibet obstantibus sufficienter derogare, præfatus Major Pœnitentiarius possit, & valeat.

Etiã in publicis.

§. 32. Volumus tamen, ut in hujusmodi casibus, qui occulti fuerint, in Foro conscientie tantum, in publicis verò casibus in utroque Foro, auditis tamen Superioribus, & matura circumspectione semper adhibita, cum iisdem Regularibus, ut præfertur, dispense, vel dispensari mandet.

Super Apostatis, vel fugitivis.

§. 33. Quoad Apostatas, vel fugitivos Regulares, ad Apostolicam Pœnitentiariam recurrentes, fervetur laudabilis ejusdem praxis, ut scilicet Major Pœnitentiarius, audito prius, si in Urbe adsit, Ordinis Superiore, seu Procuratore Generali, injungat Apostatæ; seu fugitivo, intra tempus arbitrio ipsius Majoris Pœnitentiarum taxandum, reditum ad proprium Ordinem: Interim verò, si expediât, a censuris

eundem absolvere, vel absolvi mandare possit, cum reincidencia si intra dictum tempus minime redierit, (dilatâ tamen usque ad æqualem reditum dispensatione super Irregularitate, si fortè eam insuper contraxisset): & alias præterea pœnas, sive de jure communi, sive ex Statutis Ordinum, propter Apostasiam, seu fugam inflictas, discretè moderari, commutare, vel etiam, juxta peculiare circumstantias, condonare possit. Si verò casus ejusmodi sit, ut, re præsertim in Signatura discussa, censeatur expeditè, quod absque reditu ad proprium, transitus eidem ad alium Ordinem concedatur; possit Major Pœnitentiarius istud etiam concedere, adhibitis tamen iis cautionibus, quas ad refrenandam vagandi licentiam necessarias, seu opportunas judicaverit; necnon illa præ oculis habendo, quæ infra circa transitum disponuntur. Nemini autem Regulari quacumque de causa permittere valeat, ut in habitu Sæculari, seu Clerici Sæcularis, in perpetuum extra Claustra vivere possit.

§. 34. Quoad transitum verò de una ad aliam Religionem, non solum valeat illum concedere à laxiori ad arctiorem, juxta *Cap. Licet de Regular.*, verum etiam ad æqualem, & ab arctiori ad laxiorem; ob justas tamen, & graves respectivè causas ab eodem Majori Pœnitentiario probandas; audito prius Superiore Ordinis, à quo, & cum consensu Superioris Ordinis, ad quem faciendus est transitus. Pro majori autem transitu firmitate, in his omnibus casibus possit idem Major Pœnitentiarius Statutis & Privilegiis Apostolicis quomodolibet obstantibus opportunè derogare.

Super transitu ab uno ad alium Ordinem.

§. 35. Verum abstineat ab hujusmodi transitu concedendo ad alias Religiones, seu Ordines, præter quàm ad illas, seu illos, in quibus claustralis, & regularis observantia vigere dignoscatur; quod si de tali claustrali, & regulari observantia ullatenus dubitetur, exquirenda erit authentica Ordinarii attestatio. Abstineat pariter a transitu prædicto concedendo ad Ordines Hospitalares, & Militares, quamvis in istis claustralis, & regularis observantia vigeret, nisi fortè ad Ordinem S. Joannis de Deo. Neque item eundem transitum concedat ad Ordinem Sancti Benedicti antiquioris Observantiæ, aut ad alias consimiles Congregationes, cuiuscumque Ordinis fuerint.

Ordines excepti.

§. 36. Concedere itidem possit transitum ab uno Monasterio ad aliud, Monialibus tantum ultra Montes existentibus, legitimâ concurrente causâ, in Signatura discutienda & approbanda; committendo tamen facultatem hujusmodi transitus admittendi, & exequendi, arbitrio Ordinarii, cum clausulis opportunis pro casuum varietate.

Super simili transitu Monialium.

§. 37. Quo verò ad censuras, seu pœnas, in quas Moniales incurrere, & peccata reservata, quæ ab eisdem committi contigerit, etiam in casibus violatæ clausuræ, qui tamen casus occulti fuerint, vel ubi agatur de aliquo occulto defectu dispensando, possit idem Major Pœnitentiarius præfatis Monialibus Confessarium cum opportunis facultatibus concedere.

Super Cens. defectibus &c. earundem Monialium.

§. 38. In casibus verò publicis Clausuræ à Monialibus prædictis, vel ab aliis quibuscumque personis, ad malum finem violatæ, delinquentes non absolvat, nec absolvi mandet, nisi pro ipsis Episcopi, seu Ordinarii supplicaverint, & casus ad Congregationem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam deducti non fuerint.

Quid super publ. violatione Clausuræ Monial.

§. 39. In Matrimonii contrahendis possit idem Major Pœnitentiarius, in Foro conscientie tantum, super impedimentis occultis, quæ Matrimonium non dirimunt, dispensare, vel dispensari mandare; itemque super omissione

VII.
Facultates in Matrimonialibus.
De contrahendo super impedimentis impediens.

Non tamen dirimen., cognat. carn. vel spirit.

De contracto in quibus dispensare valeat.

Revalidat dispens. Dataria in casu reticita. cop.

Et in casu reticite intentionis facilius impetrandi dispens.

denunciationum, etiam ad effectum contrahendi secretò; in quo servantur, quando agitur de Matrimonii *Conscientia* nuncupatis; Litera à Nobis data ad omnes Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos sub die 17. Novembris anni 1741. per ea verba incipientes: *Satis vobis compertum.* At à dispensationibus concedendis super quocumque impedimento ex quovis gradu, sive consanguinitatis, sive affinitatis ex copula licita, seu ex cognatione spiritali proveniente, etiam in Foro conscientia tantum, tamen impedimentum sit occultum, & periculum scandalorum imminet, in iisdem Matrimonii contrahendis absteineat.

§. 40. In contractis verò Matrimonii, à dispensatione, seu Matrimonii revalidatione in gradibus primo & secundo, seu secundo tantum, consanguinitatis, vel affinitatis ex copula licita, etiam in occultis, pariter absteineat; praterquam si in secundo tantum gradu prædicto impedimentum saltem per decennium duraverit occultum, & Oratores simul publicè contraxerint, & convixerint, & uti Conjuges legitimi reputati fuerint. In tertio autem, & quarto gradibus occultis, in contractis possit dispensare; atque etiam in iisdem tertio, & quarto gradibus publicis, possit revalidare Matrimonia, ex causa subreptionis, & obreptionis occultæ Literarum Apostolicarum nulliter contracta; praterquam si falsitas consistat in narratione præcedentis copulæ, quæ antea revera non intercesserat.

§. 41. Quod si aliqui Oratores obtinuerint à Nostra Dataria dispensationem super gradu prohibito in primo & secundo, vel in secundo tantum, ac etiam in tertio, vel quarto, cum reticentiâ copulæ inter eos sequatæ, quam sine honoris detrimento detegere non valeant; & ratione hujusmodi reticentiæ petant dispensationem pro Matrimonio contrahendo, seu revalidationem Matrimonii contracti; possit idem Major Pœnitentiarius, si copula sit adhuc secreta, hujusmodi dispensationem, seu respectivè revalidationem in Foro conscientia tantum concedere; factâ, quando agitur de primo & secundo, vel secundo tantum gradu, compositione quinquaginta ducatorum auri de Camera ad Datariam transmittendorum, ad effectum (ut inconcussi moris est) erogandi in elemosynas; nisi prior gratia expedita fuisset in forma pauperum; quo casu etiam hæc gratia similiter absque ulla compositione expediatur.

§. 42. Si qui verò Oratores, obtenta dispensatione à Dataria super impedimento primi & secundi, sive secundi dumtaxat gradus Consanguinitatis, seu Affinitatis, cum expressione quidem carnalis copulæ, sed tacita occultæ, & malitiosa intentione in ipsa copula habita ad facilius obtinendam dispensationem, pro revalidatione hujusmodi dispensationis ad dictam Pœnitentiarum recurrant, possit idem Major Pœnitentiarius desuper absolute dispensare cum miserabilibus personis explicitè affirmantibus se, uti tales, & sub illa expressa qualitate, & forma miserabilium, dispensationes à Dataria obtinuisse: Cum iis verò, qui non tanquam pauperes, sed uti ex honestis familiis, sive uti nobiles, sive uti illustres, ab eadem Dataria similiter dispensati fuerint, non dispenset, nisi soluta prius in Dataria, ad effectum pariter erogandi in elemosynas, taxa definienda arbitrio ejusdem Majoris Pœnitentiarum, pensatis circumstantiis cujuscumque casus, & respectu habito ad præjudicium componendæ, & ad vires supplicantium. Si tamen isti pauperes essent, itaut verè & realiter integram summam taxatam, vel aliquam ejus partem solvere non possent, præfatus Major Pœnitentiarius opportunè in hoc casu provideat, factò verbo, si peculiaris difficultas id postulet, cum Sanctissimo.

§. 43. Super impedimento occulto affinitatis ex copula illicita, seu ex actu fornicario proveniente, quotiescumque addit rationabilis causa, licet periculum revelationis, seu scandalorum non immineret, vel non adesset, in matrimonii tam contractis, quam contrahendis, in Foro conscientia dispensare, & dispensari mandare possit, & valeat.

§. 44. Super occulto impedimento criminis adulterii, si fuerit cum fide data dumtaxat, neutro machinante, commissum, possit tam in contrahendis, quam in contractis matrimonii dispensare. Si verò crimen hujusmodi fuisset, utroque, vel altero machinante, patratum, possit in occultis pariter dispensationem concedere; raro tamen, & quando necessitas postulerit, ratione alicujus gravis imminenti periculi, quod prudentiâ Majoris Pœnitentiarum, re præsertim discussa in Congregatione, vel Signatura, arbitrandum erit.

§. 45. Declaramus præterea, quod facultates præfata à Nobis Majori Pœnitentiarum, & ejusdem Pœnitentiarum Officio concessa circa dispensationes Matrimoniales, locum habeant, etiam si gradus, & impedimenta hujusmodi multiplicia sint, quacumque, & quantacumque multiplicitate; Volentes, in Literis hujusmodi dispensationum matrimonialium, posse Prolem, ubi opus erit, sive suscipiendam, non tamen in adulterio conceptam, in Foro conscientia tantum, legitimam decernere; necnon appoi clausulam: *Nullis &c.*, prout in hujusmodi materiis hæctenus ipsa Pœnitentiarum servare consuevit.

§. 46. Ulterius super casibus quibusvis occultis impedimentis ad petendum licitè debitum dispensare, aut dispensari mandare possit, & valeat.

§. 47. Facultates Pœnitentiarum minoribus ordinariis trium Basilicarum Urbis, aliisque extraordinariis, quorum deputatio pertinet ad prædictum Majorem Pœnitentiarum, possit idem ad libitum concedere, & restringere. Fratres vero Minoris Cappuccinos in Confessarios nullatenus deputet in illis Regionibus, in quibus iisdem Confessionibus audiendis operam dare non solent.

§. 48. Dubia omnia in materia peccatorum, seu Forum pœnitentiale alias quomodolibet concernentia, cum consilio Doctorum, & Theologorum suorum, valeat declarare.

§. 49. Commissiones vero Majoris Pœnitentiarum non expirent, etiam si committens, illis nondum presentatis, & re integra, desinat quomodocumque Pœnitentiarum existere. Idemque intelligi volumus de illis commissionibus, quas Majori Pœnitentiarum absente, vel ex aliqua justa causa impedito, alterius Pro-Pœnitentiarum ad tempus subrogati nomine expeditas, elapso hujusmodi subrogationis termino, presentari contigerit.

§. 50. Omnibus denique Christianidelibus, qui ex veteri, & laudabili instituto Pœnitentiarum Majorem, munere suo statutis diebus Hebdomadæ Majoris in tribus Urbis Basilicis solemniter fungentem, piè reverenterque adierint, seseque pœnitentia virga tangendos submiserint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxandi perpetuam facultatem eidem Majori Pœnitentiarum confirmamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

§. 51. Sede Apostolica vacante, quoniam Animarum saluti, quæ omni tempore periclitatur, nunquam non est subveniendum, unde merito Prædecessores Nostri Officium Pœnitentiarum etiam post obitum Pontificis continuare jusserunt; Volumus, & decernimus, ut Major Pœnitentiarum (cujus facultas dicto tempore

Super affinitate ex copula illicita.

Super impedimento criminis.

Non obstantibus in prædictis multipliciter grad., & impedim.

Legitimare potest Prolem.

Dispensare potest ad petendum deb.

VIII. Dat. pro libito facult. Minoribus Pœnit. Ubi C. pœnitentinos nō deputat in Confessarios.

Declarat Dubia.

Commissio Major. Pœnitentiarum durat etiam cessante Officio.

Concedit Indulg. in tactu virgæ &c.

IX. Facultates Sede Apost. vac. Pro foro conscientia. quoad absoivendum.

non expirat, sed tantummodo non habet exercitium extra Conclave), seu ejus Officialis, facere & expedire valeant quæcumque ad Forum conscientie pertinent. Ideo absolvere, seu absolvi mandare in dicto conscientie Foro valeant ab iis quoque censuris, a quibus alias vivente Pontifice adempta etiam Majori Pœnitentiario, & Pœnitentiariæ Officio, absolvendi facultas reperitur: Hac tamen lege (quemadmodum fel. record. Prædecessor Noster Clemens Papa XII., lata Constitutione, quæ incipit: *Apostolatus Officium*, ad consulendum simul animarum Fidelium saluti, & disciplinae Ecclesiasticæ conservationi, provide cavit), quod nempe in hujusmodi censuris, ad tempus dumtaxat, & cum reincidentia in eadem, servatis alias servandis, absolutio concedatur; itaut qui fuerint absoluti, ad novum Pontificem intra terminum pro Locorum distantia definiendum, recurrere pro eadem causa teneantur; neque liceat Pœnitentiario Majori, ejusque Officialibus, præfixum terminum post Pontificis electionem ampliare, vel prorogare.

Et quoad dispensandum.

§. 52. Præterea concedimus, ut, si quando aliquod gravius Animæ periculum imminet, cui celeriter occurrendum videatur, re in Signatura diligenter examinata, & Majori quoque Pœnitentiario, si in Conclavi degat, pro materia gravitate consulto, & approbante, dispensare, aut dispensari mandare pro eodem Foro conscientie, valeant; super illis etiam, super quibus alias vivente Pontifice inhibita sit Majori Pœnitentiario, & Pœnitentiariæ dispensandi facultas; Ita tamen, ut Oratores, sicuti superius dictum est, ad novum Pontificem post ejus electionem similiter debeant recurrere; aliisque appositis clausulis pro casus natura necessariis, & opportunis.

Pro Foro externo con-

§. 53. Pro Foro verò externo, eadem Sede Apostolica vacante, eorum Officium penitus conquiescat; itaut à quibuscumque matrimonialibus, & aliis dispensationibus, & absolutionibus, ac declarationibus, necnon quibusvis aliis expeditionibus forum fori mixtim, vel separatim quomodolibet respicientibus, omnino abtineant.

Præterquam quoad Regulares.

§. 54. Attamen concedimus, ut dicta Sede vacante, pro Foro externo facere & expedire valeant, quæ ad Regularium, & præsertim Apostatarum, & fugitivorum remedium, in superioribus facultatibus concessa sunt. Necnon ut Monialibus Confessariis extra ordinem valeant deputare, si eos ex aliqua rationabili causa petierint, pro earum libitu, inter approbatos ab Ordinario ad audiendas Monialium Confessiones, eligendos.

Et quoad Moniales pro eligendo Confess.

§. 55. Et demum, ut illos, qui in aliquam censuram Sedi Apostolica reservatam, etiam ob violatam Ecclesiasticam Libertatem, vel Immunitatem publicè incurrerint, vel incurrisse declarati fuerint, & verè ac sincerè pœnitentes, & novi Pontificis, ad quem post electionem recurrere debent, mandatis obtemperare parati, beneficium absolutionis sibi ulterius non differri enixè deprecantur, absolvere, cum reincidentia, quemadmodum in superioribus dictum est, vel absolvi mandare possint.

Et quoad omnes pro absol. ad re-inc. a Conf. publ.

§. 56. Decernentes præsentis Literas, etiam ex eo, quod Major Pœnitentiarius, ac præfata Pœnitentiariæ Regens, & Officialis prædicti, ac alii quicumque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eidem præmissis non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliâque quavis de causa, quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari

X. Clausulæ, & Decreta.

nullatenus posse; sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & à Majori Pœnitentiario, Regente, cæterisque Pœnitentiariæ Officialibus prædictis, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiti debere: irritum quoque, & inane quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea, à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 57. Non obstantibus præmissis, & aliis quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Pœnitentiariæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus quibuscumque, ac quibusvis vivæ vocis oraculis, privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, ejusdem Pœnitentiariæ Officio, illiusque Majori Pœnitentiario, ac Officialibus, & Ministris, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & aliâ quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam per Nos ipsos concessis, innovatis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, iidem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis aliâ in suo robore permanentibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogationes opportuna.

§. 58. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrarum compilationis, concessionum, prohibitionum, decretorum, statuti, voluntatis, declarationis, confirmationis, derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Sanctio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadagesimo quarto, Idibus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Dat. die 13. Apr. 1744.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 27. ejusdem mensis, & anni.

De Pœnitentiariæ Apostolicæ Officialibus, eorumque muneribus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Apostolicæ Pœnitentiariæ Officio, per quod Romanus Pontifex concessam sibi divinitus in B. Petro Apostolorum Principe supremam ligandi, atque solvendi potestatem, maximo Ecclesiæ universæ fructu, in promovenda Fidelium salute indefinenter exercet, rectissimam undequaque agendi rationem constabilem, eandemque, quantum in Domino possumus, perpetuis etiam futuris temporibus inviolabilem commendare cupientes; postquam per alias Nostras Apostolicas Literas, hac ipsa die datas, quarum initium est: *Pastor bonus*, facultates Nostri Majoris Pœnitentiarum, ejusdemque Officii Pœnitentiariæ constituimus, ampliavimus, commodiusque digestimus; Nostras quoque partes esse judicavimus ad ea similiter recognoscenda, quæ Ministros Nostros in eodem Pœnitentiariæ Officio laborantes respiciunt, ad eorum videlicet numerum, qualitates, electionem, munera, onera, emolumenta, perfectius, stabiliusque ordinanda, mentis Nostræ aciem eò utilius convertere, quò majus intelligimus inesse momentum in optimo delectu, atque ordine Ministrorum, ut rectus ille, atque proficiuus concessarum facultatum usus aseratur, ad quem potissimum studia nostra, cogitationesque feruntur.

Confirmatur
Constitutio
S. Pii V. in-
cipien. In
omnibus.

§. 1. Quamquam enim recolendæ memoriæ Prædecessor Noster S. Pius Papa V. in ipsa erectione hodiernæ Pœnitentiariæ, quam, vetere suppressâ extinctaque, novam ipse constituit, multa & sanè præcipua de futuris ejusdem Ministris, seu Officialibus, sapienter decreverit per suam Constitutionem, quæ incipit: *In omnibus*, datam XV. Kalendas Junias Anno MDLXIX., quam proinde Nos quoque firmam esse volumus, atque decernimus, præter quam in iis, in quibus eandem præsentibus nostris Literis confiterit adversari; Nonnulla tamen lapsu duorum ferme Seculorum circa illa immutari debuerunt, variis de causis per alios Romanos Pontifices pariter Prædecessores nostros cognitis & approbatis: Quarum approbationum ne vel memoriam excidere, vel fidem vacillare contingat, neve, si ignorentur, eveniat, ut hujusmodi immutationes in exemplum trahantur aliarum forsitan privato arbitrio deinceps inducendarum; ideoque necessarium & opportunum duximus omnia & singula jam prius a Nobis pensata, atque recognita, & sicubi opus fuit, correctâ, seu in melius commutata, Literis Nostris explicatè tradere, atque Apostolica auctoritate sancita, ac roborata, in omnium notitiam, inviolabiliter in posterum servanda, deducere. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine infrascriptas ordinationes circa Ministros, seu Officiales Apostolicæ Nostræ Pœnitentiariæ, necnon circa ejusdem æconomicum statum, & regimen constituimus, & in futurum observari decernimus, & mandamus.

Numerus,
& genera Of-
ficialium Of-
fic Pœniten-
tiariæ con-
stitutum.

§. 2. Numerum quidem, & genera hujusmodi Officialium eodem ferè loco retineri volumus, ac primitus fuere a memorato S. Pio constituta; uno dumtaxat & altero, non ad novum genus Officii, sed ad Officialium numerum adjuncto. Itaque hi, & non alii, Officium Pœnitentiariæ constituent: videlicet Major Pœnitentiarum, Re-

gens, Theologus, Darius, Canonista, Corrector, Sigillator, Procuratores, seu Secretarii tres, & Scriptores ordinarii item tres; uno nimirum Procuratore, & Scriptore uno, jam usque a primordiis recentioris Pœnitentiariæ, propter adauctam in dies negotiorum, & supplicantium multitudinem, ultra priorem numerum in prædicta Beati Pii Constitutione prænitum, inductis.

§. 3. Major Pœnitentiarum unus sit ex S. R. E. Cardinalibus, Presbyter, idemque Magister in Theologia, seu Decretorum Doctor; atque a solo Romano Pontifice eligetur per literas, ut hætenus moris fuit, in forma Brevis. Suum autem munus per se ipsum exercere debet. Sed si ex causa legitima, a Romano Pontifice admittitur, absens, seu impeditus fuerit; ipsemet unum alium e S. R. E. Cardinalibus, prædictis qualitatibus insignitum, sibi Pro-Pœnitentiarum subrogabit; qui interim hoc munus pariter per seipsum prosequatur, Literasque, non Pœnitentiarum subrogantis, sed suo proprio nomine jubet expediri.

§. 4. Quod si contigerit, ut Major Pœnitentiarum tempore vacantis Pontificiæ Sedis e vita discesserit; tunc a majore numero Cardinalium in Conclavi degentium, vel ante conclavis ingressum in Congregatione generali convenientium, eligendus erit per secreta suffragia alius Cardinalis Pro-Pœnitentiarum ad ejusdem Sedis vacantis tempus; prout evenisse meminimus, Sede vacante per obitum sel. mem. Benedicti Papæ XIII., in personam Venerabilis Fratris Nostri Vincentii Episcopi Prænestini, tunc Tituli S. Honuphrii S. R. E. Presbyteri Cardinalis Petra nuncupati, cum illustri totius Collegii S. R. E. Cardinalium de illius integritate, ac doctrina testimonio, quod deinde judicio suo comprobavit felic. pariter record. Clemens Papa XII. Prædecessor Noster; eandemque electionis formam pro simili eventu Pontificiæ Sedis vacantis distinctius postea constituit, atque in futurum servari mandavit in sua Constitutione, quæ incipit: *Apostolatus Officium*, data IV. nonas Octobris Anno MDCCXXXII., in qua plures ordinationes circa res eadem Sede vacante agendas complexus est, cuique subscriptio S. R. E. Cardinalium, ac de eadem servanda juramentum accessit.

§. 5. Præcipuum verò Majoris Pœnitentiarum munus in recto, ac prudenti exercitio facultatum sibi concessarum, atque aliis supradictis Literis nostris comprehensarum, positum est. Sed est quoque ejus muneris, quatuor diebus Majoris Hebdomadæ, Dominica quidem Palmarum in Basilica S. Joannis in Laterano, Feria verò quarta in Basilica S. Mariæ Majoris, & quinta, & sexta Feriis in Basilica S. Petri Vaticana, Fidelium Confessiones in Sede ad id constituta excipere, necnon capita piè sese submittentium Virga Pœnitentia tangere, Indulgentias eisdem juxta facultatem in prædictis aliis Nostris Literis contentam impertiendo; præsentibus interim, & per sua sedilia dispositis Pœnitentiariæ Officialibus. Præterea tribus anni diebus, quibus maxime ad pœnitentiam Fideles excitantur, videlicet Feria quarta Cinerum (qua die ipse cineres capiti Summi Pontificis, Cardinalium, cæterorumque assistentium inspergit) & manè Feriæ sextæ in Parasceve, & diei Commemorationis Fidelium Defunctorum, solemni ritu rem Divinam in Pontificiâ Cappella peragere. Ad hæc Romano Pontifici in supremo vitæ agone constituto, ad spiritualem eadem in tali articulo ferendam opem, assistere.

§. 6. Ad eundem pertinet minores Pœnitentiarum Ordinarios a se ipso, & a Congregatione, seu Signatura Pœnitentiariæ, prius examinatos & approbatos, alioquin ad officium minime

Cardinalis
Majoris Pœ-
nitentiarum à
solo Pontifi-
ce eligendi,
qualitates,
Eidem impe-
dito, vel ab-
senti, facult-
tas tribuitur
sibi subroga-
di Pro-Pœ-
nitentia-
rium.

Ratio eli-
gendi Card.
Pro-Pœnitē-
tium even-
iente obitu
Majoris Pœ-
nitentiarum
Sede Apof.
Vacante.

Præcipua
munera a
Majori Pœ-
nitentiarum
obœunda.

Minores Pœ-
nitentiarum
in tribus Ba-
silicis Urbis,
in Ecclesiâ

admit-